

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/43/2019
Identifikačné číslo spisu: 4311010641
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4311010641.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného G. E. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 2. júla 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. júna 2015, sp. zn. 4To/42/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného G. E. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice z 21. novembra 2014, sp. zn. 4T/136/2011, bol obvinený G. E. uznaný za vinného zo spáchania v bode 1 rozsudku zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a v bode 2 rozsudku z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

1/

od presne nezisteného dňa mesiaca február roku 2011 do dňa 9. marca 2011 si na doposiaľ neznámom mieste zaobstaral nezistené množstvo psychotropnej látky - pervitínu, ktorý v meste F. a okolí predal v tomto období trikrát po sume 10,-eur A. B., pričom dňa 9. marca 2011 okolo 17.00 h bolo na základe operatívno pátracej činnosti príslušníkmi OKP ORPZ Levice a príslušníkmi PPÚ Nitra na ceste medzi F. a obcou M. pri železničnom priecestí, zastavené motorové vozidlo zn. Toyota Avensis, EČ : F.-XXXL., čiernej farby, ktoré viedol G. E. a ako spolujazdkyňa sa v ňom nachádzala F. D., a pri vykonaní prehliadky tohto motorového vozidla bola nájdená papierová skladačka s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 210 mg s orientačnou koncentráciou účinnej látky 75% hmotnostných , čo zodpovedá najmenej 4 obvykle jednorázovým dávkam drogy, ktoré tam G. E. neoprávnene prechovával, pričom

metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok,

2/

od nezisteného dňa mesiaca február, minimálne po 17. februári 2010 až do 21. apríla 2010 v meste H. a na ďalšom presne nezistenom mieste zadovážil nezistené množstvo psychotropnej látky pervitín a viackrát ho poskytol maloletej Z. N., nar. XX. X. XXXX, hoci vedel koľko má rokov, a to vo N., kde boli spolu na návšteve u kamaráta zvaného R., na rôznych miestach v meste F. a v jeho okolí a v motorovom vozidle obvineného po ceste z H., kde bol zakúpiť psychotropnú látku, ktorú užili šňupaním do nosa, alebo fajčením výparov, pričom pervitín obsahuje účinnú látku metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a na nakladanie s takouto látkou nemal povolenie MZ SR.

Za to bol obvinený G. E. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. odsúdený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený G. E. odvolanie. Krajský súd v Nitre o ňom rozhodol rozsudkom z 25. júna 2015, sp. zn. 4To/42/2015, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 1/, vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom opatrení. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. bol obvinený G. E. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že

1. od presne nezisteného dňa mesiaca február roku 2011 najneskôr do 04. marca 2011 si na doposiaľ neznámom mieste zaobstaral nezistené množstvo psychotropnej látky - pervitínu, ktorý v meste F. a okolí predal v tomto období trikrát po sume 10,-eur A. B., pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok.

Za tento zločin a za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. d) [§ 139 ods. 1 písm. a)] Tr. zák., ktorý spáchal spôsobom uvedeným v bode 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku, bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 7 Tr. zák. [po nezistení žiadnej v § 36 Tr. zák. uvedenej poľahčujúcej okolnosti a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) Tr. zák.] a § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Obvinený G. E. podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 25. júna 2015, sp. zn. 4To/42/2015. Ako dovolacie dôvody označil tie podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por. obvinený namietal, že nie je možné dospieť k záveru o opodstatnenosti právnej kvalifikácie v bode 2 rozsudku s poukazom na § 139 písm. a) Tr. zák., pretože je ustálená len s poukazom na výpoveď

svedkyne Z. N., ktorá je rozporuplná. Nie je možné z procesne vykonaných dôkazov bez pochybností uzatvoriť, že obvinený vedel, koľko má zmienená svedkyňa rokov. Jej výpoveď nie je podopretá iným dôkazom. V tomto videl obvinený nesprávne právne použitie hmotnoprávneho ustanovenia a z toho vyvodil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., čo aj zásadne ovplyvnilo jeho postavenie v trestnom konaní. Rozsudok odvolacieho súdu v skutku v bode 2/ je odôvodnený v zásade len vierohodnosťou výpovede svedkyne v protíváhe s nevierohodnosťou výpovede obvineného o jej veku, v čom videl aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., pretože pod vykonanie dôkazu je potrebné podradiť aj jeho hodnotenie v rozpore so zákonom a súdnou praxou. Navyše konštatoval, že táto svedkyňa urobila viac výpovedí, ktoré sa práve v tejto otázke odlišujú, s čím sa súd nevysporiadal, v čom obvinený videl zásadné porušenie jeho práva na obhajobu a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obvinený to považuje za neprípustnú selekciu dôkazov urobenú v jeho neprospech. Súd nevyhodnotil dôkazy v ich súhrne a so zásadnými obhajobnými námietkami sa nevysporiadal, rovnako to neurobil ani prvostupňový súd. V predmetnej trestnej veci bol dôkaz, na základe ktorého sa celé trestné konanie malo začať vo vzťahu ku skutku v bode 1/ rozsudku odvolacieho súdu, zabezpečený nezákonným spôsobom. Odvolací súd síce konštatoval, že dôkaz podstatný pre začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia bol získaný nezákonným spôsobom, ale nevyvodil z toho zodpovedajúce právne závery vo vzťahu k zákonnosti ďalších dôkazov odvíjajúcich sa od tohto nezákonného dôkazu.

Obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 4To/42/2015, zo dňa 25. júna 2015 a rozsudok Okresného súdu Levice, č. k. 4T/136/2011, zo dňa 21. novembra 2014. Tiež navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 2 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Levice, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Levice a to tak, že obvinený v podstate len subjektívne, bez ďalších súvislostí majúcich základ aj v iných vykonaných dôkazoch, vyhodnotil skutkový stav podľa vlastných úvah, čo mu v dovolacom konaní neprislúcha. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. pre nezistenie dôvodov dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por. nie sú splnené.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktno obmedzené,

aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Vo všeobecnosti ku dovolaciemu dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných charakteristík spravodlivého procesu a je potrebné ho chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Tento dôvod môže byť naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod). V danej spojitosti najvyšší súd zdôrazňuje, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania.

Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako i vo vzájomných súvislostiach.

Konkrétne ku dovolacej námietke subsumovanej pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., týkajúcej sa príhľadnutia súdu na výpoveď svedkyne Z. N., ktorá sa mala vyjadriť, že vedela, koľko má obvinený rokov, napriek jej neskorším odlišným výpovediam (čo obvinený považoval za neprípustnú selekciu dôkazov urobenú v jeho neprospech), najvyšší súd konštatuje, že namietané nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Najvyšší súd uvádza, že hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstávam obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Jedná sa o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy vyhodnotené v jeho prospech.

Nad rámec potrebného pre rozhodnutie má dovolací súd za to, že Okresný súd Levice v rozsudku z 21. novembra 2014, sp. zn. 4T/136/2011, správne určil, že obvinený G. E. mal vedomosť o veku svedkyne Z. N., keď jej poskytoval pervitín. V tomto smere najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie citovaného rozhodnutia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. tak nie je splnený.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania), je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Dovolací súd ustálil, že na zistenie skutkového stavu, až na úkony vykonávané bezprostredne po zadržaní obvineného dňa 9. marca 2011, kedy u tohto bola v motorovom vozidle zaistená papierová skladačka s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 210 mg, ktoré nemožno použiť ako dôkaz v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por., pretože tento dôkaz nebol získaný z dôkazných prostriedkov vykonaných podľa Trestného poriadku, resp. v súlade s osobitným zákonom, čo súdu prvého stupňa vytkol a napravil už odvolací súd rozsudkom z 25. júna 2015, sp. zn. 4To/42/2015, boli v tejto veci dôkazy vykonané zákonným spôsobom a zároveň v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. náležite vyhodnotené. To platí aj o dôkazoch preukazujúcich vedomosť obvineného o veku svedkyne Z. N. a vierohodnosť tejto osoby.

V konečnom dôsledku dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nie je splnený.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať, ani meniť.

Ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštanície. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštančiu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia obvineného G. E., ktoré smerovali len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu, a preto sa nimi nie je potrebné ďalej zaoberať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, najvyšší súd mu dáva do pozornosti, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou súdmi nižšieho stupňa, a to tiež v prípade kvalifikovania osobitného kvalifikačného pojmu dieťaťa ako chránenej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Túto dovolaciu námietku navyše nie je možné podradiť pod nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo všeobecnosti sa žiada podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie G. E. bolo subsumované pod správne skutkové podstaty.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda nie je splnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.